

WORD BEFORE

FREEDOM – GOD’S GIFT TO MAN

**Rev. Prof. Emeritus Ioan-Gheorghe ROTARU,
PhD. Dr. Habil.**

*‘Timotheus’ Brethren Theological Institute of Bucharest;
PhD Supervisor: “Aurel Vlaicu” University of Arad;
Associate Member - Academy of Romanian Scientists, Bucharest, Romania.
dr_ionicarotaru@yahoo.com*

One of the human aspirations that matures with age is freedom. We often hear the phrase: I can’t wait to grow up so I can be free and do what I want. It often seems to us that restrictions are always the opposite of development and free thinking, and we view with circumspection even those in authority in our lives, whether parents, teachers or bosses. We look at them with a certain reluctance with the phrase refusal to be free, to do what we want, in mind. With this in mind, it is natural to ask: Are we really free? And the freedom propagated today is what we live. When you go to church you are met with a set of restrictions and you can ask yourself if religion is free thinking towards God, or is that set of human restrictions pushing you towards another authority?

To answer the question of whether we are truly free we should set some existential milestones. First of all we should answer the question, what is man, where does he come from and what is the purpose of his existence on earth, what is the source of supreme authority for man, because if man is the only source of authority, then freedom is understood one way, and if God is the source of supreme authority, then freedom is understood another way.

God created man free and man remained free, despite the fact that man sinned, because freedom is the gift that God gave to man at the moment he created him, man created in His image and likeness. This means, that beyond the details of this expression we understand something that theologians agree with, namely: man’s ability to love is part of that image given by the Creator at the moment of creation, and true love means being

able to say yes or no. The moment the Creator gave man the ability to love, He also gave him the ability to say no, because that is what love is, and the Creator was the guarantor of this gift, to the point that He took on the frightening prospect that one of the beings of the Godhead would offer a supreme sacrifice just so that man's freedom could be guaranteed.

People each have their own perspective on freedom and sometimes even resist or rebel against the Creator, believing that God's freedom is not free enough, but the perspective that God the Creator has on freedom is the most secure and gives security to man as well. Some believe that man is free as long as he obeys God's law, and the moment man no longer obeys God's law, he becomes a slave to his lusts, his passions, to all sorts of things, which although they promise to give man freedom, in reality they only enslave him.

There are two perspectives of freedom from a biblical point of view, namely the perspective of God and the perspective of the serpent. Man has chosen the serpent's perspective. Has he gained greater freedom? From a Christian perspective, we can categorically say, no. There is the Christian paradigm of freedom, which is based on Holy Scripture, but there are a lot of other paradigms of freedom, some of which try to turn their backs on the Bible and in this case they are secular paradigms, or they try to harmonize the Biblical perspective with the secular perspective and then there is a mixture, a syncretism, but the truth is that no more correct perspective of freedom has been discovered than the one left by God, the Creator, in Holy Scripture.

CUVÂNT ÎNAINTE

**LIBERTATEA – DARUL DIVINITĂȚII
PENTRU OM**

Ps.Prof.univ.dr.habil. Ioan-Gheorghe ROTARU

Institutul Teologic Creștin după Evanghelie „Timotheus” din București;

Conducător de doctorat: Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad;

Membbru asociat: Academia Oamenilor de Știință din România

Dr_ionicarotaru@yahoo.com

Una dintre aspirațiile umane care se maturizează cu vârsta este libertatea. Auzim des sintagma: Abia aștept să cresc ca să pot fi liber și să fac ce vreau. Adesea ni se par că restricțiile sunt totdeauna opuse dezvoltării și gândirii libere și privim cu circumspecție, chiar și pe cei cu autoritate din viața noastră, fie că este vorba de părinți, de profesori sau de șefi. Îi privim cu o anumită rețineră având în minte sintagma refuzului de a fi liberi, de a face ceea ce dorim. Ținând cont și de aceste aspecte, e naturală întrebarea: Suntem cu adevărat liberi ? și libertatea propagată astăzi este ceea ce trăim. Atunci când mergi la biserică te întâlnești cu un set de restricții și te poți întreba dacă religia este gândirea liberă spre Dumnezeu, sau setul acela de restricții umane te îndeamnă spre o altă autoritate ?

Pentru a răspunde întrebării dacă suntem cu adevărat liberi ar trebui să stabilim câteva jaloane existențiale. În primul rând ar trebui să răspundem la întrebarea, ce este omul, de unde vine și care este rostul existenței sale pe pământ, care sursa de autoritate supremă pentru om, pentru că dacă omul este singura sursă de autoritate, atunci libertatea se înțelege într-un fel, iar dacă Dumnezeu este sursa de autoritate supremă, atunci libertatea se înțelege altfel.

Dumnezeu l-a creat pe om liber și omul a rămas liber, în ciuda faptului că omul a păcătuit, pentru că libertatea este darul pe care Dumnezeu i l-a dat omului în momentul în care l-a creat, om creat după chipul și semănarea Lui. Acest fapt înseamnă, că dincolo de detaliile acestei expresii înțelegem un lucru cu care teologii sunt de acord și anume: capacitatea omului

de a iubi face parte din acel chip dăruit de Creator în momentul creației, iar adevărata iubire înseamnă să poți spune da sau nu. În momentul în care Creatorul i-a dat omului posibilitatea de a iubi, i-a dat în același timp și posibilitatea de a spune nu, pentru că asta e iubirea, iar Creatorul a fost garantul acestui dar, până acolo încât și-a asumat o perspectivă înfricoșătoare, aceea ca una din ființele dumnezeirii să ofere un sacrificiu suprem numai ca libertatea omului să fie garantată.

Oamenii au fiecare perspectiva lor asupra libertății și uneori chiar se împotrivesc sau se răscoală împotriva Creatorului, considerând că libertatea lui Dumnezeu nu este suficient de liberă, însă perspectiva pe care Dumnezeu Creatorul o are despre libertate este cea mai sigură și îi dă siguranță și omului. Unii consideră că omul este liber atâta vreme cât ascultă de legea lui Dumnezeu, iar în momentul în care omul nu mai ascultă de legea lui Dumnezeu, el devine robul poftelor, al patimilor lui, a tot felul de lucruri, care deși promet că-i oferă libertate omului, în realitate acestea doar îl înrobesc.

Există două perspective ale libertății din punct de vedere biblic, respectiv perspectiva lui Dumnezeu și perspectiva șarpelui. Omul a ales perspectiva șarpelui. A obținut o libertate mai mare ? Din perspectivă creștină, putem spune categoric, nu. Există paradigma creștină privind libertatea, care se bazează pe Sfânta Scriptură, dar există însă o mulțime de alte paradigme ale libertății, unele care încearcă să întoarcă spatele Bibliei și în această situație ele sunt paradigme seculare, fie încearcă să armonizeze perspectiva Bibliei cu perspectiva seculară și atunci rezultă un amestec, un sincretism, dar adevărul este că nu s-a descoperit o perspectivă mai corectă asupra libertății decât cea lăsată de Dumnezeu, Creatorul, în Sfânta Scriptură.